

[Jørgen Estrup]

orlov«, eller man foretrækker at kalde det »betalt frihed til uddannelse«.

Denne massive indsats på uddannelsesområdet må følges op af den revision, som er på vej igennem Folketinget, af lovgivningen om arbejdstilbud og uddannelsertilbud og iværksættelse. Det åbner helt nye perspektiver for bekæmpelsen af ledigheden på et tidligt tidspunkt i ledighedsforløbet.

Det er udfordringen, og ansvaret påhviler os alle sammen inden for Folketinget såvel som uden for Folketinget. Den store opgave for Folketinget er faktisk at vække den danske befolkning til at påtage sig det medansvar, som er nødvendigt. Men det forudsætter naturligvis, at linjen, strategien for den nødvendige økonomiske politik er lagt og er klar, og at der er vilje hos såvel regeringspartier som opposition i dette Ting til at lægge kræfterne bag i fællesskab.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

BZ-aksen i dette Folketing konsensusser om med hinanden, at arbejdsløshed er identisk med for høje lønomkostninger sammenlignet med lønomkostningsniveauet i den omgivende verden.

Men den radikale ordfører smyger totalt udenom med en ligegyldig procedurebemærkning om dette dødsensalvorlige menneskelige og samfundsøkonomiske problem, idet han siger: Jamen det er jo ikke Folketinget, der skal fastsætte lønnen. Det er nogle andre, der skal fastsætte lønnen, og så må vi fortsætte med at køre ad helvedesafgrunden til.

Det er faktisk det, der er indholdet i det, den radikale ordfører har sagt her.

Jeg vil gerne indgyde ham noget mod ved at henvise til hans partistamfader, der fik fastslået »Ingen over og ingen ved siden af Folketinget«. Det har faktisk været dansk forfatnings-sædvane nu i 87 år og 3 måneder og nogle formiddage, og derfor skulle det også være trængt ind selv i den radikale gruppe, at sådan forholder det sig nu engang.

Derfor må Folketinget fastsætte lønomkostningsniveauet, og det er heller ikke nogen ny tanke. Der sad da trods alt nogle radikale ministre i regeringen Stauning fra 1929 til 1942, der indstiftede det, at man fra Folketingets side fastsætter lønninger. Det skal man bare lade

Folketinget fortsætte med, når det nu er så oplagt, at vi er enige om det centrale, nemlig at lønomkostningerne skal nedsættes tilstrækkeligt til, at den million arbejdsløse, vi har her i Danmark, kan komme i nyttig beskæftigelse. Så må vi ikke lade os standse, som hr. Jørgen Estrup gjorde, af ren proceduresnak.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Det er meget interessant at høre den radikale ordfører, fordi han ud over det helt selvfølgelig, at omkostningsniveauet er væsentligt, talte om strukturændringer, talte om uddannelse, efteruddannelse, talte om forskning.

Det er navnlig interessant at høre dette indlæg – som jeg i øvrigt er helt enig i – og at sammenligne det med hr. Ivar Hansens ordførelse for Venstre. Den var helt blottet for disse ting, oven i købet så blottet, at hr. Ivar Hansen ikke var til at lokke herop for at tage en debat om, hvorfor de ting manglede.

Det bliver yderligere interessant, når man sammenligner det med den radikale ministers tale i dag. Den var nemlig også totalt blottet for enhver tale om struktur. Ja, jeg er godt klar over, at det er et ukendt ord for hr. Ivar Hansen, men vores samfundsproblemer er faktisk i meget høj grad strukturproblemer, hvilket hr. Ivar Hansen åbenbart ikke ved, men hvad hr. Jørgen Estrup så tydeligt gjorde opmærksom på.

Det vidste økonomiministeren heller ikke. Det fremgår i hvert tilfælde ikke af hans tale. Og det, der slår mig nu, er: Hvad er egentlig radikal politik? På den ene side har vi set en regering, som med hensyn til de problemer, den radikale ordfører i dag har trukket op, er gået klart til højre. Der gøres i dag endnu mindre på forskningsområdet, endnu mindre på uddannelsesområdet, end der blev gjort før den radikale indtræden i regeringen. På den anden side kan den radikale ordfører holde sådan en ganske udmærket tale som i dag. Hvor står De Radikale?

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Jeg vil i lighed med andre kvittere for en udmærket og spændende tale af hr. Jørgen Estrup, hvor han med stor dygtighed satte fingeren på alle de ømme punkter i den økonomi-